

عنوان مقاله

بررسی تاثیر، بایسته‌ها و نبایسته‌های اصل تغافل در تربیت فرزندان از دیدگاه اسلام

نویسندگان

محمد رضا صفائی تخته فولادی - مطهره ذوالفقاری

مقدمه

یکی از اصول تربیتی در اسلام اصل تسامح است، تسامح در اسلام به معنی تحمل کردن رفتارها و اندیشه‌های مخالف یا نامناسب است، این اصل مبنائی دارای اصول مختلفی در اجراء است که یکی از این اصول تغافل است. تغافل به معنی آن است که انسان با وجود اطلاع از چیزی خود را نا آگاه نسبت به آن موضوع نشان دهد.

فرزندان در سنین مختلف دارای رفتارهای گوناگونی هستند که بسیاری از رفتارهای ایشان بر اساس مقتضای سن ایشان است و به همین جهت رفتارها و اندیشه‌های ایشان با آنچه باید باشد یا در نظر والدین مورد پذیرش است متفاوت خواهد بود

در اینجا شیوه برخورد با این دیدگاه‌ها یا رفتار فرزندان یکی از مهم ترین اموری است که باید در مسائل تربیتی به آن اهتمام ورزید. یکی از این روش‌ها روش تغافل در برابر رفتارهای ناپسند فرزندان است که باید مشخص شود این روش چه تاثیراتی بر تربیت و کمال فرزندان بازی می‌کند از این رو سوال اصلی این نوشتار این مهم است که تاثیر تغافل در تربیت فرزندان از دیدگاه اسلام چیست؟

یافته‌ها و نتایج

تغافل به جا و به موقع، یکی از عوامل مهم تربیت محسوب می‌شود که علاوه بر ایجاد آسودگی در زندگی فردی و اجتماعی، باعث کسب محبوبیت و منزلت اجتماعی، کسب وقار شخصیت، بالا بردن بردباری و رسیدن به کرامت انسانی خواهد شد. از جمله تغافل‌های مثبت و ممدوح می‌توان به تغافل در مقابل جنایت، خدعه، پیروزی، ناسزا، تهمت و خیانت اشاره کرد.

بحث و نتیجه گیری

با توجه به آنچه گفته شد می‌توان نتیجه گرفت تغافل اثرات زیادی در زندگی فردی و اجتماعی فرزندان بازی می‌نماید از آن جمله می‌توان به آسودگی در زندگی فردی و اجتماعی، همچنین کسب جذابیت، منزلت اجتماعی، وقار شخصیت، بردباری، تاب آوری در سختی‌ها و کرامتمندی اشاره نمود؛ که در نهایت این مولفه‌ها باعث شکل‌گیری شخصیت انسانی در فرزندان می‌شود.

روش

کتابخانه ای - تحلیلی

منابع

قرآن
الاشارات و التنبيهات، ابن سینا
رساله نفس، ابن سینا
لسان العرب، ابن منظور
معجم مقاییس اللغة، ابن فارس
تحف العقول، ابن شعبه حرانی
شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید
التفسیر المنسوب الی الامام الحسن العسکری، امام حسن عسکری
حلیه الابرار فی احوال محمد و آله الاطهار، بحرانی
تصنیف غررالحکم و دررالکلم، تمیمی آمدی
نثر اللالی، طبرسی
قاموس القرآن، قرشی
عیون الحکم و المواعظ، لیشی واسطی

